

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej, členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej v právnej veci žalobcu: **J. M.**, bytom B., zastúpeného JUDr. I. S., advokátom advokátskej kancelárie v B., proti žalovanému: **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, v Bratislave**, Špitálska ul. č. 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo 4. augusta 2008 číslo AA/2008/11460-NSVOPC, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. novembra 2009, č.k. 1S/203/2008-88, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu Bratislave z 19. novembra 2009, č.k. 1S/203/2008-88, **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 19. novembra 2009, č.k. 1S/203/2008-88, zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo 4. augusta 2008 č. AA/2008/11460-NSVOPC, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, odboru sociálnych vecí a rodiny, oddelenie posudkových činností, pracovisko Bratislava V z 5. júna 2008 číslo: 2008/0467/M11, o nevyhovení žiadosti o vydanie preukazu občana s ťažkým zdravotným postihnutím. Za právne zastupovanie žalobcu v konaní priznal advokátovi JUDr. Ivanovi

Syrovému odmenu 491,40 € s tým, že tieto trovy znáša štát. Podľa názoru súdu prvého stupňa žalovaný nepochybil, keď zistil, že žalobca nie je zdravotne ťažko postihnutou osobou bez nároku na príslušný preukaz.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 140 ods. 2 a § 149 ods. 1 a ods. 2 OSP. Podľa § 30 OSP na právne zastupovanie žalobcu ustanovil pre celé konanie právneho zástupcu, advokáta, ktorému patrí odmena za zastupovanie.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal žalobca odvolanie. Namietal, že došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, keď stav žalobcu bol posudzovaný v zmysle prílohy č. 4, časť XII. A. bod 1) písm. b) a nie podľa prílohy č. 4, XII. A bod 4. písm. c) zákona č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnej pomoci“). Podľa jeho názoru podkladom pre posúdenie miery funkčnej poruchy mali byť vyjadrenia odborných lekárov, ktorí môžu lepšie posúdiť zdravotný stav pacienta, lebo ich pravidelne navštevuje a môžu sa vyjadriť aj k otázke trvalej aktivity s progresiou. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, aby zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a súčasne mu priznal náhradu trov celého konania.

Žalovaný žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 10 ods.2, § 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 51 zákona o sociálnej pomoci za občana s ťažkým zdravotným postihnutím na účely tohto zákona sa považuje občan, ktorého miera funkčnej poruchy je najmenej 50%.

Prvostupňový správny orgán žalovaného pred rozhodnutím z 5. júna 2008 číslo 2008/0467/M11 vychádzal zo záznamu MUDr. J., lekára oddelenia posudkových činností k stanoveniu miery funkčnej poruchy z 28. mája 2008.

Uvedený posudkový lekár zdravotný stav žalobcu posudzoval zo záznamu ošetrojúceho praktického lekára, zo záznamov odborných lekárov (neuroológ) a z prepíšťacej

správy z hospitalizácie a OFRO. Rozhodol o miere funkčnej poruchy 30 % podľa prílohy č. 4, v časti XII.A., bod 1, písm. b.) zákona o sociálnej pomoci.

Žalovaný však vychádzal aj zo záznamu posudkovej lekárky MUDr. E. M. z 15. júla 2008, ktorý sa nachádza v administratívnom spise. Táto posudková lekárka pri stanovení miery funkčnej poruchy 30% podľa prílohy 4 v časti XII-B-B2-1-b zákona o sociálnej pomoci vychádzala z ortopedického nálezu Doc. MUDr. Horského, CSc. z 23. júna 2008, z neurologického nálezu MUDr. T. z 23. apríla 2008 a stanovila diagnostický záver, že žaloba trpí na polytopný vertebrogenný algický syndróm bez koreňového dráždenia, artrózu bedrových kĺbov vľavo III. stupňa a vpravo II. stupňa, artrózu ľavého kolenného kĺbu II. stupňa, degeneratívne zmeny na chrbtici so strednou poruchou dynamiky a statiky, obmedzenie pohyblivosti bedrových kĺbov vľavo stredného stupňa a vpravo ľahkého stupňa. Z nálezov bola potom ustanovená miera funkčnej poruchy: XII-A-1 –b = 30% podľa prílohy 4 zákona o sociálnej pomoci.

Z uvedeného vyplýva, že lekárske posudky posudkových lekárov zhodnotili zdravotný stav žalobcu s mierou funkčnej poruchy zhodne, 30% v súlade s postupom, ktorý zákon predpisuje. Zdravotné problémy žalobcu uvádzané v odvolaní boli posudkovým lekárom známe a vyplývajú aj z odborných lekárskejších vyšetrení, ktoré boli podkladom pre ich závery uvedené v posudkoch. Posudky sú úplné a presvedčivé. Námietky žalobcu preto neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Posúdenie miery funkčnej poruchy ako aj funkčnej diagnostiky pre účely zákona o sociálnej pomoci podľa prílohy č.4 citovaného zákona patrí do kompetencie príslušných posudkových lekárov a pochybnosti o ich objektívnosti, odbornej úrovni a osobnej nezaujatosti súd nezistil. Pre rozhodovanie správneho orgánu vo veci podľa zákona o sociálnej pomoci nebolo preto potrebné znova skúmať názor ošetrojúceho odborného lekára o tom, že žalobca spĺňa podmienku pre vydanie preukazu ŤZP .

Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Odvolací súd poznamenáva, že ak sa v budúcnosti zdravotný stav žalobcu zhorší, môže opätovne požiadať príslušnú pobočku žalovaného o preskúmanie miery funkčnej

poruchy podľa druhu zdravotného postihnutia uvedeného v prílohe č. 4 zákona o sociálnej pomoci (§ 50 a § 51 cit. zákona).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. marca 2010

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová